مكان‌سنجي صنايع غذايي در دشتهاي آبي كشور

مهدي احمدي[۱]، مسعود تجريشي[۲] و احمد ابريشم‌چي[۳]

۱- دانشجوي كارشناسي ارشد مهندسي عمران- محيط زيست، پست الكترونيكي:m-ahmadi@mehr.sharif.edu
۲- استاديار، دانشكده مهندسي عمران، پست الكترونيكي: tajrishy@sharif.edu
۳- دانشيار، دانشكده مهندسي عمران، ، پست الكترونيكي: abrisham@sharif.edu

چكيده

در حاليكه منابع تجديدپذير آب در جهان محدود مي‌باشد، جمعيت زمين در حال رشد و نياز به آب در بخشهاي مختلف شهري، صنعتي، كشاورزي و زيست‌محيطي نيز رو به افزايش است. واقع شدن ايران در منطقه خشك و كم آب جهان، رشد سريع صنايع توليدي در كشور و ايجاد و گسترش شهركهاي صنعتي مشكلات عديده‌اي در تخصيص آب كافي به منابع مختلف مصرف ايجاد كرده است، كه همگي ضرورت مكانيابي دقيق صنايع بر اساس كفايت منابع آب را روشن مي‌سازد. در اين مقاله، ابتدا به معرفي صنايع پر مصرف كشور و مقايسه مصرف آب آنها و بررسي دشت‌هاي آبي كشور از لحاظ تغذيه و تخليه آب و داده‌هاي هواشناسي پرداخته شده است. در ادامه با انتخاب صنايع غذايي، به عنوان پرمصرف‌ترين صنايع كشور، مكان‌سنجي اين صنايع در دشتهاي آبي كشور توسط نرم‌افزار سيستم اطلاعات جغرافيايي انجام شده و ارزيابي موقعيت مكاني كارخانجات صنايع قند از نظر مصرف آب صورت گرفته است. بررسيهاي انجام گرفته نشان مي‌دهد كه بسياري از كارخانجات قند در دشتهاي آسيب پذير قرار دارند كه ناشي از عدم توجه به وجود منابع كافي آب در مكانيابي اين صنايع در گذشته مي‌باشد. در انتهاي مقاله به راهكارهاي پيشنهادي براي كاهش مصرف آب و بازيافت آن در صنايع قند كشور پرداخته شده است.

واژه‌هاي كليدي: مكان‌سنجي، صنعت قند، مديريت آب و فاضلاب، دشتهاي آبي كشور، سيستم اطلاعات جغرافيايي.

۱- مقدمه

توسعه اقتصادي و صنعتي، رشد جمعيت و بالا رفتن سطح رفاه عمومي، افزايش مصرف آب در بخشهاي مختلف شهري، صنعتي، كشاورزي و زيست محيطي را سبب شده است[۱۳]. افت كيفي منابع آب، استفاده بي‌رويه از منابع و نابودي محيط زيست از نتايج صنعتي شدن مي‌باشد. تمام اين مسائل در